

23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ

Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου
μάρτυρος (†312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ (†1540).

ᾠχος πλ.β'. Ἑωθινὸν θ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.β' Βου

Δι ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Δι ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ.β' Δι-θ

Δι γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

Nη
 σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρω θησαν v και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
 σω μα ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι ε

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος Δι - θ

K λη μα ο σι ο τη τος και στε λε χος α θλη σε ως ε
 αν θος ι ε ρω τα τον και καρ πος ως θε ο οσ δο
 τος Δ τοις πι στοις πα νι ε ρε η δυ τα τος ε βλα στη σας ε
 αλλ ως Μα ρ τυ ρων συν αθ λος Δ και Ι ε ρα ρ χων συν θρο
 νος Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Δ σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
 στον μυ στη ρι ον ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι

Τ ου τα φου α νε ω γμε νου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η

Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπουρον
σε νομι ιιζουσα ελεγε που εκουψας
την αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
θρονου Χερουβιμοι γαρ του ου του φυλασσοντες α
πο του φοβου απενεκρωθησαν η τον Κυριον
μου δοτε μοι η συνεμοι κραυγασατε ο εν νεκροις
και τς νεκρς αναστησας δοξα σοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

Οτην ευλογημενην καλεσασου ου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσια βουλη λαμψας εν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι οτι ευρεθη η α
πολομενη δραχη ο παντα σοφωσ οικονομησας
δοξα σοι οι

Μετά την β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον

σου τον εκουσιως προσπαγεται εν σταυρω και
ανασταντα εκ νεκρων Χριστον τον Θεον ημων σω
θη ναι τας ψυχας η ημων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τα θανατα
τα δε σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Τιτα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιονατε οαζραπτων εντωτα φωΑ
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ _{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐὶ ἡυλόγηται Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^Α ₂₂ Δι _ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ₂₂

E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ₂₂ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ₂₂ ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ₂₂ ει
 τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ^ε ₂₂

ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τει ανω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ει μη οτι Κυριος ην εν ημιν ου δεις ημων

αντισχειν ηδυ να το εχθρου παλαισμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υψουνται

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη

ως στρουθι ον λογε οι μοι πως μελω των εχθρων ρυ

σθη η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων α μην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν ευ

δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι

σουρ γον γαρ τω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχθροι φοβε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανω γαρ ορωσιν

Ε ν α νο μι αι ς χει ρα ς αυ τω ν ο τω ν δι και ω ν
κλη ρο ς ε πι κου ρο ν σε ε χω ν Σω τε ρο υκ εκ τει νει **ε**

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και ει ς του ς αι ^χ ω να ς των
αι ω νω ν α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι το κρα το ς ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου ςι ςυν πα ςι
πνο η των κα τω **ε**

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρο ν την δυ να στει αν σου και
ελ θε ει ς το σω ςαι η μα ς **ε**

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεϛ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρο ν την δυ να στει αν σου και
ελ θε ει ς το σω ςαι η μα ς **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφρονον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρο ν την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α ληθει αν η γα α πησας τα α
δη λα και τα κρυφι α της σοφι ι ας σε ε δηλωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σε ε δηλω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο ψρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας μη εξαλει
ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη αποριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανομους τας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκιασθ

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σθμοσθς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ

νων Ἀμήν. Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήμα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ΄.

Ῥδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ῥς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Μέλπῳ τὸ κλημα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. β΄. Ῥς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητῆς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ Ἀγγέλων σύσκηγε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν

ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου, οἷ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν. Ἰωσήφ.
Ἦχος δ΄. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν ἄγγελον
τῇ κλήσει, γεγεννημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον,
τιμῆσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠξιώθης, Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα
θεωρήσας μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν Ἱερὸν Κλήμεντα· μεθ'
οἷ σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν
κηρύττων, τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς
ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε·
ὄν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας
παραδόξως· μεθ' οἷ ὑμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ,
τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρῃ, τῆς
ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ·
ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος,
κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ
φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται,
πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ
θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠραίους ἠνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτους μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων καθιέρωσας. (δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Παύλου ὄφθης μιμητῆς, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῶ, καὶ αἵματος ῥαντισμῶ, ἀγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος.

ᾠχος δ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον, δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς σε καὶ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσσης, δέδοσαι ἔνδοξε· ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Δόξα.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναίε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἡλῶν, καιομένης τῆς σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠ παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος, πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νηδυῖ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρήσασα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατατεμνόμενος σοφῆ

Ἰεράρχα, ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκάζοντας, καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα. **Τοῦ Μάρτυρος.**

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἄγαθόν σε Ἄγγελον γεγεννημένον, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, μή με παρίδης, ἢ πάντων ἀντίληψις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχ. Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων.

Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε, τρίτη, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Ὁ μακάριος οὗτος καὶ θεσπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτῶ χρόνοις καὶ εἴκοσιν, αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὐ διακοπτόμενος ἐκκεχειρία, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτὴν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἐκατέρωθεν νόμοις, ἵν' αὐθις ἐπ' ἀλλήλοις νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ σύντονοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφοτέρω. Διὰ γὰρ πάσης ιδέας βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς ἐλέγξας, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένη θεάτρον γεγονώς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατὴρ μὲν Ἑλληνας, μητὴρ δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοῦνομα Σοφίας. Ὑπέδου δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαετῆς ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται. Ἦθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἦν τό γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἀγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ (ὧν εἷς ἦν ὁ Ἀγαθάγγελος), πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀποτιμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀπόκλειστοι, μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσηλθε λαθὼν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσηλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγελον τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἄγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτιμηθεὶς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπτῃ μονάς.

Τὰ δὲ εἶδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται· εἰρκτῇ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βάλκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόννας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδήροις πεδεῖται, καὶ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ θεῖος Κλήμης ἰδίως.

Ἄμα δὲ Ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βάλκλοις αὐθις τύπτονται· ἐπὶ κραβάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξέσι, κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μόλυβδον λυθέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· λίθοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἔξαρθῶνται ἀμφοτέρω, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἐλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένους εἰς τὰς ἀκοὰς

δέχεται· λαμπάσι πυρός αὔθις προσομιλεῖ· λίθω μεγάλῳ προσδεθείς, βάλκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, काराτοमोῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου τοῦ ἐν Συρίᾳ.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλὼν πρὶν Μαῦσιμᾶς τῶν Σύρων,
Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαῦσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς γινομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὥς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὥς τῆς τῆ Σαραφθία χήρα δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεός, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην, καὶ τὸν καμφάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὀσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἶχη χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου,
Ἵψηλὸν πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνῃ.

Κώμη τίς ἐστι, τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, πρὸς ἐσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσανᾶ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὀρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμη μικρὸν οἰκίσκον εὐρών, καθεῖρξεν ἑαυτόν, οὔρε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἄπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν. Ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεύς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὤρμητο, ἄνθρωποι, νύκτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτόν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκίαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθεῖρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, οὐδὲν πρὸς μηδένα

διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἶκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγονα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγγετο· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ (Γαλ. β' 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χορεύει αἰώνια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δύω Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχολίου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ὁ Ἀχόλιος ποιμὴν Θεσσαλονίκης,
Στύλος ἀναδέδεικται τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐβάπτισε τὸν αὐτοκράτορα Θεοδοσίον τὸν μέγαν καὶ ὑπῆρξε εἷς τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἀγίας β' οἰκουμενικῆς συνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γενναδίου τοῦ ἐν Κοστρομᾷ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Γένους ὑπάρχων, Γεννάδιε, ὀσίων,
Ὁσίως ἠθλησας ἐν παντί σου βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

Στίχ. Ἐν σαρκὶ ὡς ἄσαρκος ἔζησας Πάτερ,
Καὶ τοῖς ἀσάρκοις νῦν συνευφραίνῃ Νόοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

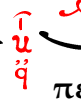
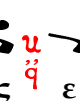
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

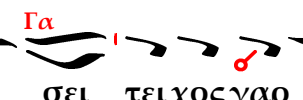
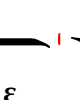
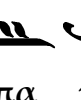
Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα πο λευσε πο τε ω **Γα** σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα

^{Πα} τε ρω θεν υ δωρ ^{Γα} λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
 ντι ^{Πα} και θε α ρε ζω ως μελ πο ον τι ^{Γα} α σω μεν τω Κυ
 ρι ι ω ^{Πα} εν δο ξω σ γαρ δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

^{Πα} **Τ** ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
 πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
 κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
 αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

^{Γα} **Ε** κα λυ ψενου ρα νης η α ρε τη σθ Χρι στε
 της κι βω του γαρ προ ελ θων τα α γι ασ μα
 τος σθ της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ ωφ θης ως βρε ε φος α γκα λο φο
 ρθ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
δο ρυ φο ο ρθ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τς με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρθ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ς΄

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε ε σ
βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ

ὠδὴ ζ΄

Σ ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
σα ντα θε ον λο γον υ μν μεν ευ σε βως
με λω δθ εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο

των πατερωνημων

ὠδὴ ἡ

Αἰνεμεν εὐλογεμεν προσκυνεμεν τον Κυ

ριον υμνηντες και υπερευψαντες αυτον εις τας

αιωνωνας

Αστεκτωπυρι ενωθεντες οι θε

οσει βειαπροεστωτες νεανιαι τη

φλογι δε μηλωβηθεντες θειονυμνον ε

μεελπον εὐλογειτε παντα αταεργα Κυρι

ουτον Κυρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλυνει η ψυχη μτον Κυριον και

η γαλι ασετο πνευμα μ επιτω Θεωω

τωσωω τηρι μ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δλ ης αυ τς ι δου γαρ α πο τς νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το ε
λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βς
με νοις αυ τον

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ^u την α δι α
φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ^{Γα} σαν^π την ον
τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{ζζ}

4

χ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ^u την α δι α
φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ^{Γα} σαν^π την ον
τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{ζζ}

5

χ **K**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψωσε
τα πει νς^u πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων^u και
πλσ^χ ταν τας ε ξα πε στειλε κε νς^π

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρωσ^{u q} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{π q} την ον
 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γα 22}

6

^χ **A** ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
 σθηναι ε λε ρσ^{u q} κα θωσ ε λα λη σε προς τσ πα
 τε ρασ η μων^{u q} τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ τσ
 ε ωσ αι ω ω νοσ^{π q}

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρωσ^{u q} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{π q} την ον
 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γα 22}

ὠδὴ θ'

H^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις²² πα αν
 των των χρι στι α α νω²² σκε πε φρσ ρει

φυ υ λα ατ τε ε ε τθ ςς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Ε ν νο ο μθ σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι ζοι παν αρ σεν το

την μη τρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον λο γον Πα τρος α ναρχ ςς Υι ον

πρω το το κθ μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Θ ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρ ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τθ ςς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μθ σκι α α και γρα α αμ μα τι

ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι σοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χη γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κη με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου ϑ

Σ υ γ κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ν ω ν Δ ε ε σ π ο τ α τ ω ν θ υ υ
ρ ω ν ω ω σ ε ι σ η η λ θ ε σ τ ϛ Α π ο σ τ ο ο λ ϛ
ε ε π λ η σ α σ Π ν ε υ μ α τ ο ϛ Π α α ν α γ ι ι ϛ
ε ι ρ η ν ι κ ω ϛ ε ε μ φ υ σ η η σ α ϛ ο ι ϛ δ ε σ μ ε ι ν τ ε ε
κ α ι λ υ υ ε ι ν τ α ϛ α μ α ρ τ ι ι α ϛ ε ι ε ι ρ η κ α ϛ
κ α ι ο ο κ τ ω μ ε ε θ η μ ε ε ρ α ϛ τ η ν σ η ν π λ ε υ ρ α α α α
α ν τ ω θ ω μ α υ π ε δ ε ι ξ α ϛ κ α ι α ι τ α ϛ χ ε ι ε ι
ρ α ϛ μ ε θ ο υ β ο ω ω μ ε ν Κ υ υ ρ ι ο ϛ κ α ι Θ ε ε
ο ϛ σ υ υ υ π α α ρ χ ε ι ϛ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι ϑ

Ω ϛ Π α υ λ ο ϛ ο ο Α π ο ο σ τ ο λ ο ϛ τ η ν γ η ν κ υ κ λ ω
ω σ α ϛ α α π α σ α ν κ α ι τ ω ν μ α κ ρ ω ν σ ϛ ϛ α γ ω ω ω

 νων ^Δ ε κτει να ας Κλη μη η το κλη η μα ^θ τη ε λι

 κι ι της Πι ι στε ως ^Δ ζωγ ρεις τον Α α γα θα α γγε

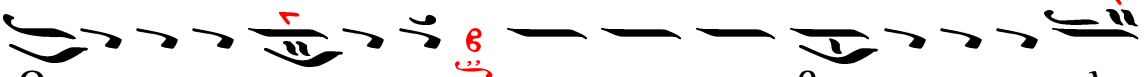

 λον ^θ συγ κοι νω νο ον και Μα αρ τυ ρα ^Δ της α γα

 θης α α γγε λι ι ας ^Δ ε πω νυ μον α α θλο φο ο

 ρον ^θ

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

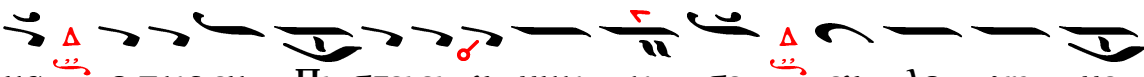

Ω ς ὄ σα κα α θα ρω ω τα τον ^Δ δο χει ον

 Θε ε ο νυ υμ φευ τε ^θ της των πα θων με ε α χλυ

 υ υ ος ^Δ δει ξον ε ε λευ θε ε ρον Κο ο ρη ^θ βρυγ

 μη ο δο ον των σκω ω λη κος ^Δ και τϛ πυ υ ρο ος

 ε ξα αρ πα σον ^θ τϛ αι ω νι ι ὄ Δε ε σ ποι

 να ^Δ ο πως εν Πι στει ει υ μνω ω σε ^Δ ευ λο γη με

 νη η Μα ρι ι α ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα. ς

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

 Κυ υ ρι ι ι ι ον ^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
υ υμνοσω ω ω Θεε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι προ πει υ υμνος τω ω ω

Θεε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ἰδο
δο ξα αυ

τη εσται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τῃ

Ο σταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποιιοι θε ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν στε ρε χ ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τδ

Πα **Η** τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε Δ τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες Δ σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν Δ κα τα το πλη θος χ της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τδ

Πα Δι **Σ** υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν Δ συ

ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας
 Πα
 Ἦχος Δι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Tρι η με ρος α νε ε ε ε σης χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν

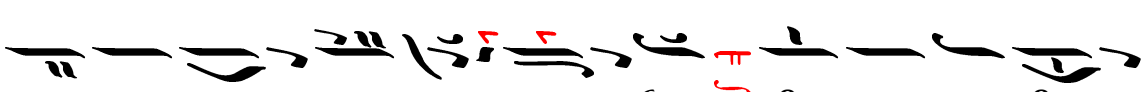

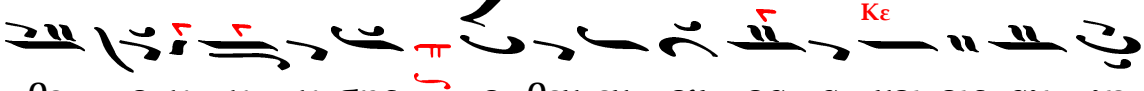
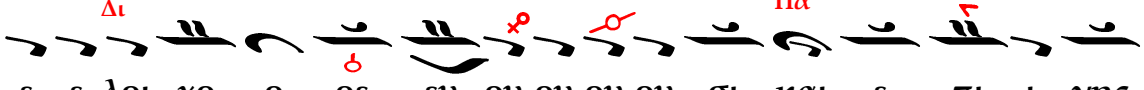
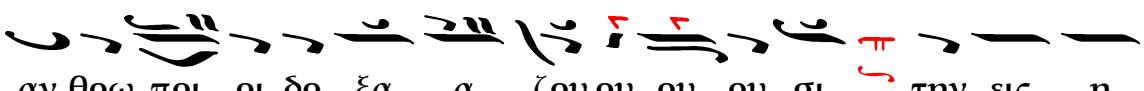
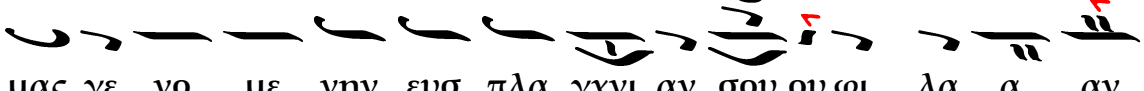

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Kυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν
 Πα

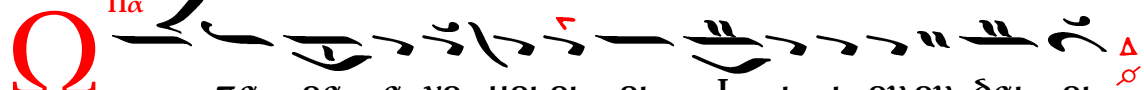

 στη η η η η η η ρι ον σου τω γαρ προ ηλ

 θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ φι

 ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα α

 να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ

 θε ρ ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε

 ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι γης

 αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις η

 μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ουφι λα α αν

 θρω ω ω πε

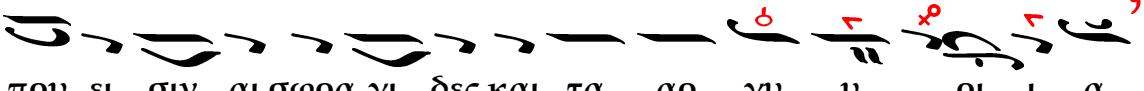
Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

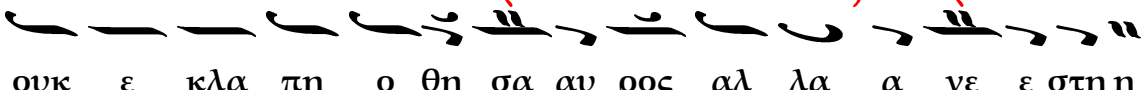
 πα σα πνο η αι νε σα α α τω

 ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

 που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

 α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

 ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν
θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι
ο ο ον της δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν
τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε
κρων αυ τον προ οσκυνη η η σω ω ω μεν

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη η των σϺ Ϻ εις τε ε ε ε

λος

Σ φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λα κας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α θε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

σει ει ει σου

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

η γη σομαι παντατα θαν μα α σι α α α α

σδ

T^{M Πα}ο ζω ο δοχον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε

λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι

ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον

A α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με

ε νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε

γο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ πλευ

ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω ην

τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν μνη μα

τι το ον α θα α να α α α τον δρα μου σαι δε

μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις της

^{Δι} αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ^{Πα} ως την
 παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο ο νην εν η
 και η μας Σω τη η η ρω ω τι σας δω ρησαι ι λα α
 σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Ἐωθινόν Θ'.

Ἦχος Πά Πα ρ

^{Πα} Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

^{Πα} Ω των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α
 α τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο
 θο νι ι ι ι οι οις μο ο ο νοις ε δω ω
^{Πα} κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου την α α να
 α α α α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι
 Κλε ε ο ο ο ο πα συμ πο ρε υ ο ο με νο
 ο ος ω μι ι ι λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ

θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα
 α νε ε ε ροις ^{Κε} δι ο ο και ο ο νει ει δι ι
 ι ι ι ζη η ^{Πα} ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου
 σα α λημ ^Δ και μη με ε τε ε ε χων ^Δ των εν τε ε λει
 βου λε ευ μα α α α α τω ων α α αυ της ^Π
 αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα α το συμ φε
 ε ρον οι ^{Πα} κο νο ο μων ^υ και τας πε ρι ^ο σου προ φη η τει
 ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας ^Π και εν τω
 ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω ω ω ^{Κε}
 σθη ης α α αυ τοις ^Δ ων και προ ο του του ου αι αι ^{Πα}
 κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι ^υ προς γνω ω σι ιν
 σου ^Δ α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το ^ο οι και τοις ^{Κε}
 μα θη ται αι συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οις ^Δ η η η η δη τρα α νως ^ν ε ²²
 κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ^υ
 δι ης ε λε ε η σο ον η η μας ^Δ

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νεδία γαρ τε εκ σ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτιζαι ο Α
δαμ ανα κληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται οθανατος τε
θαναατωταικαι ημεις εζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας δοο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-Θ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ
ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρηνηνη εν αν
θρωποις ευδοκια

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ
χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Ὡς ἐθεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Ὡς ἐθεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Ὡς ἐθεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον ἡμασ Ὡς ἐθεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὠ ναστῶν αὶ ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι καὶ

τῶ Ἁ γι ῶ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι
Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

τὸ τέλος:
 δο ξα σοι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

μων ^ε

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη ἡ μη δι και ὀ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ὀ
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ᾠχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
 δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η μιν
 ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
 χισ τον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο
 ντων νο ο σϷ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γϷ
 ντι δι α σϷ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ομη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω
σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασως ε προ
πε προ φθασας και νυν ε σω σασ η μας Χρι στε ε ο Θε
ος αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο
λι τευμα και κρα ται αι ω σον βα σι λειςους η γα πη
σας ο μο νοςφι λα αν θρωω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Αγι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΛΑ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. β΄ Βου - ϑ

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μω

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μω ς

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τω λα ω αυ τω και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τω χρι στω αυ τω

ε στι ι

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Α' Τιμ. α' 15-17).

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτω ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 113).

ᾠχος Πα

λη λϑ ι ι α η ϑ ς ς ς

ι ι ι ι α α α α α λη η λϑ ς ς

ς ι ι α α

Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ

εν σκε πη τϑ Θε ς τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η

σε ε ε ε ται

λη λϑ ι ι α η ϑ ς ς ς

ι ι ι ι α α α α α λη η λϑ ς ς

ς ι ι α α

Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και

κα τα φυ γη μ ο Θε ος μ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λ ς ι ι α α α α A λλη

λ ς ς ς ς ι ι ι ι α A α α α α α α

λλη η η λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Ὑιὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

Ο ^{Μ Πα} ι τα α α α α α α α α α α α ^{Μ Πα} Χε ε
^{Μ Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Μ Πα} λι ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Μ Πα} ρου ου ου ου ου ου ου ^{Μ Πα} Χε ε ε ρου ου ου βι ^{Δι} ιμ μ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω
^{Μ Πα} ως ε ι κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ε ι κο νι ι ι ι ι ζο ο ο ο
ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ν τε ες και αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι
^{Δι Πα} οι οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω
^{Κε} ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα} χα α α α α τρι ι α α α α α α δι
^{Πα} τον τρι σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ μνον προ

σα α α α α α α δο ο ο υ μνον προ ο σα

α α α α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι ι

ο ο ο πι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο

τι ι κη ην α πο θω ω ω με θα α με ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με

ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα

α σι λε ε ε ε ε α α

Τ ων ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι

Τ Πα α ις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

τα α α ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α

^{Πα}
 Πασαν την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η
^{Δι} ^{Κε} ^{Δι} ^{Πα}
 η η ην α πο θω ω ω με ε θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με
^{Νη} ^{Πα}
 ε ε ε ε ρι ι μνα αν

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ς

^{Πα}
 Κυριε Ελεηνηησον
^{Πα}
 Κυριε Ελεηνησον
^{Κε} ^Μ ^{Κε}
 Κυριε Ελεεηνησον
^{Πα}
 Κυριε Ελεηνηησον
^{Πα}
 Παρασχϑ Κυυριιε
^{Πα}
 Παρασχϑ Κυυριιε
^{Κε}
 Παραασχ Κυυυριιε
^{Δι} ^{Κε}
 Παραασχ Κυυριιε
^{Δι} ^{Πα}
 Παραασχ Κυυριιε
^{Πα}
 Παραασχ Κυυριιε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σθ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι
^{Κε} σχυ υς ^Μ μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
^{Δι} α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και ρυ υ

^Π υ στη ης μθ Ἔτερον ἄργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι
^Μ ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ υς μθ
^Μ Κυ ρι ι ο ος ^{Κε} στε ρε ε ε ω ω μα α
^{Δι} α α α μθ ^{Πα} και αι κα τα φυ υ γη
η η η η μθ ς και αι ρυ υ υ σ η η η ης

^Π μθ

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α α γι ο ον Πνε
^{Κε} ευ μα ^{Πα} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και
α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^υ θυ ^υ σι ^υ ι ^υ αν
αι ^υ αι ^υ νε ^υ ε ^υ σε ^υ ε ^υ ως

Κ ^{Πα} αι ^υ με ^υ τα ^υ τϵ ^υ Πνευ ^υ μα ^υ α ^υ το ^υ ος ^υ σϵ

Ε ^{Κε} χο ^υ μεν ^υ προς ^υ το ^υ ον ^υ Κυ ^υ υ ^υ ρι ^υ ι ^υ ον

Α ^{Πα} α ^υ ξι ^υ ι ^υ ι ^υ ον ^υ και ^υ δι ^υ ι ^υ και ^υ αι ^υ ον

Α ^{Πα} γι ^υ ος ^υ Α ^υ γι ^υ ο ^υ ος ^υ Α ^υ γι ^υ ος ^υ Κυ ^υ υ
ρι ^υ ο ^υ ος ^υ Σα ^υ αβ ^υ βα ^υ α ^υ ω ^υ ωθ ^υ πλη ^{Κε} η ^υ ρης ^υ ο ^{Δι} ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σα ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ευ λο γη με
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ς Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ςοις
Α α α μη ην **Α** α α α μη ην
Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σα ο Θε ο ος η η μων

Ἔτονίσθησαν ια´ ς ιβ´ , βιβ´ , ἀντεγράφησαν γ´ Ὀκτ. , βιγ´ .
 Ἄφιερουνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλ-
 πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ς

Α α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α
 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν σε
 ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο

κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον και πα
 να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη η
 τε ε ε ρα α α α τδ ς Θε ε ε ου
 ου η η η μων την τι ι μι ι ω τε ε
 ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρδ ς
 βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο τε ε
 ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω ω ω
 ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε
 ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε εκδ ς ς ς
 ς σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο
 το ο ο κον σε ε ε ε με ε γα α α
 λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

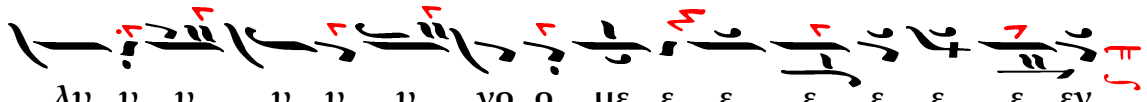
A Δι
α ξι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς Κε μα κα α ρι ζειν σε Πα τη η η ν
Θε ο ο το ο ο ο κον Δι τη η ν α ει
μα α κα α ρι ι ς ο ο ν και πα να α μω ω
ω ω ω μη η η η τον Κε και μη η τε ε
ε ρα Πα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
η μων Δι τη η ν τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
Κε ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
ε ε ραν Πα α συ γ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
Σε ε ε ρα α α α φιμ Κε τη η ν α δι α
α φθο ο ο ο ρω ω ω ς M Θε ο ο ο ο ν Λο ο
Κε ο γο ο ν τε κ ς ς ς ς σαν u τη ν ο ο ν τω ς Θε
ε ε ε ο ο το ο ο κον Πα σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔελ. , βι´ , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἀνωνόμου

Ἦχος Πάσα

A Πα
α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
λη η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ειν σε Πα
ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον Κε M
και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου Δι
ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι
και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α αν α Πα
συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α
φιμ Zω την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ρω ω ως Πα Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον Δι τε κου ου
ου ου ου σα α αν Κε την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
τω ω ως M Δι Θε ο το ο ο ο ο ο κ ο ο ο ο ο ο Πα σε με ε γα α

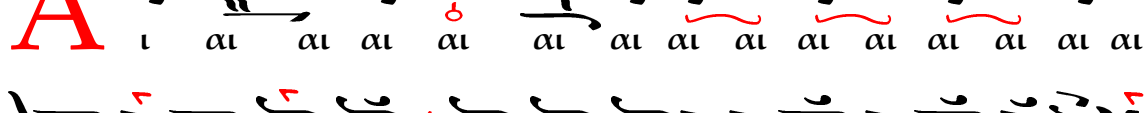
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος Πά

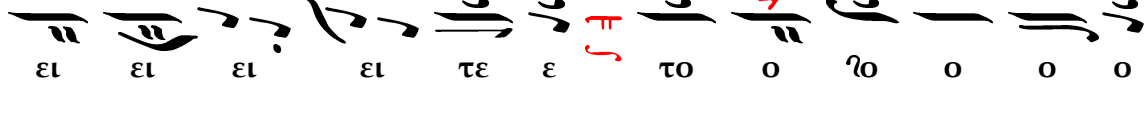
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

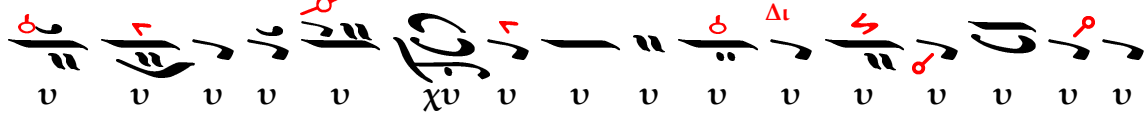
 ει ει ει ει τε ε το ο ο ο ο

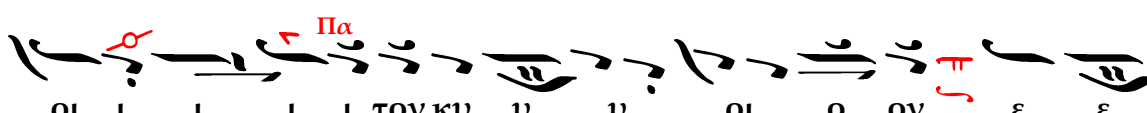
 ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

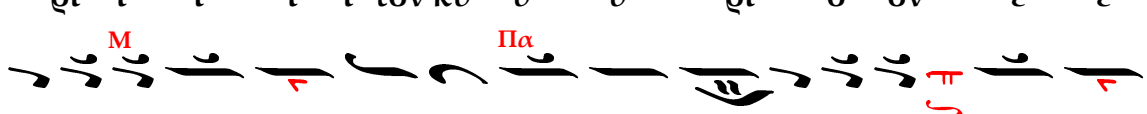
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

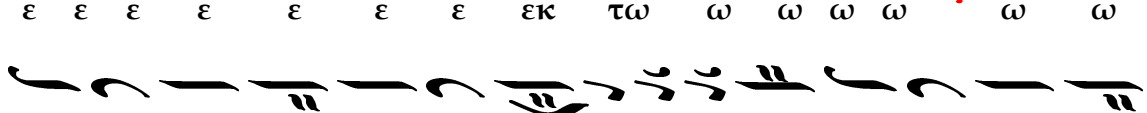
 ρι ι ι ι ι τον κυ υ υ ρι ο ον ε ε

 ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

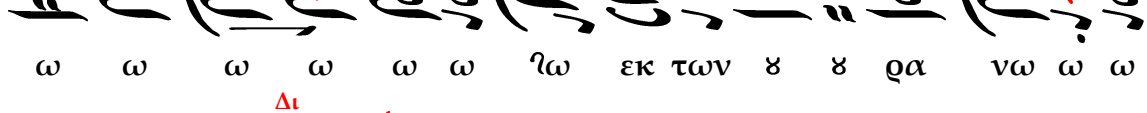
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

 ω ω ω ω ω ω ζω εκ των ς ς ς ς ς ς

 ω ω ω ω ω ω ω ων ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

 ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω χω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ε εκ των ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ρα

α α α α νω ω ων λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε α λλε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε α α α α υε

ε ε ε ε ε ε ε β ς ς ς ς ς ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α α α α λλη η

η η η η η η η η η η λ ς ς ς ς ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α εα χα α α α α α α α

α α λλη η η η η η η η η η η η η η λ ς

ς ς ς ε ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α ρα α α α ρα α α α α α

α λλη η η η η η ρη η η η η η η η η

η ρη η η η η ρη η η η η η η η η η

η ρη η η η η η η η η ρα α α α

α α α α α α α α λλη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η χη η η η

η η η η η η η η η η η η η η ρη

η η η η η η η λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ρ ι ι ι ι ι α α α

β ς ς α α α α ρα α α α α α λλη λ ς ς

ι ι α α α α α α α α ρα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς ς

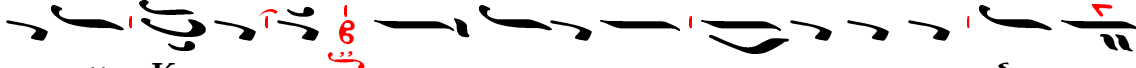
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως ςθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

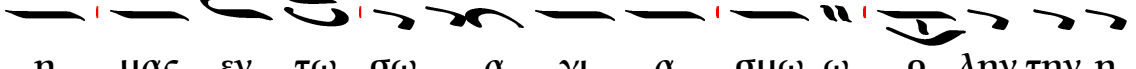
 ξαν ςθ ο τι η ξι ω ςας η μας των α

 γι ων ςθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη ςον

 η μας εν τω σω α γι α ςμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο ςυ υ νην ςθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

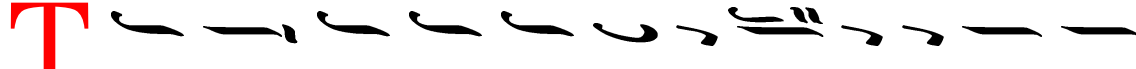

 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

 (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως
τσ αι ω ω νο ο ος